

Kazimierz Reguła

Podłęże, st. 4, gm. Niepołomice, woj.
krakowskie, AZP 103-58/38

Informator Archeologiczny : badania 30, 109

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

współczesny (stanowisko artyleryjskie z czasów II wojny światowej). Pozyskano stosunkowo dużo ułamków naczyń kultury łużyckiej oraz wczesnośredniowiecznych, 3 rozcieracze z piaskowca i żelazny gwóźdź z dużą, płaską główką.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Studiach i Materiałach do Dziejów Żup Solnych w Polsce”, t. XX, 1998. Badania zakończono.

PODŁĘŻE, st. 4,
gm. Niepolomice,
woj. krakowskie,
AZP 103-58/38

- cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej (V okres epoki brązu – wczesna epoka żelaza)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 4 do 24 września przez mgr. Kazimierza Regulę (Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka). Finansowane przez Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Szósty sezon badań. Przebadano powierzchnię 50 m².

Groby występowały na poziomie 95–136 cm od powierzchni gruntu, w obrębie piaszczystego calca. Jamy grobowe miały kształt owalny lub kolisty, ich dna zanikały na głębokości od 130 do 185 cm. Wyróżniono dwa rodzaje grobów: a) jamowe ciałopalne bezpopielnicowe, ze szczątkami spalonych kości złożonymi poza naczyniem i b) jamowe symboliczne, bez spalonych kości. Wyposażenie składało się z płacka glinianego, naczynia jajowatego, misy lub miseczki profilowanej i czerpaka uchatego, przy czym w grobach znajdowano od jednego do czterech naczyń z tego zestawu. W obrębie stanowiska natrafiono też na znalezisko gromadne (żelazny półkosek, długi żelazny toporek i mały kilof) z okresu wczesnego średniowiecza, datowane na XI–połowę XIII w.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Studiach i Materiałach do Dziejów Żup Solnych w Polsce”, t. XX, 1998. Badania będą kontynuowane.

POPLAWY, st. 14,
gm. Brańsk.
woj. białostockie,
AZP 46-84/77

- osada kultury łużyckiej (późna epoka brązu – wczesna epoka żelaza)
- osada wczesnośredniowieczna (XII–XIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 18 czerwca do 2 lipca przez mgr. Jerzego Maciejczuka (Muzeum Okręgowe w Białymstoku). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Stanowisko położone na stoku doliny Nurca, około 900 m na zachód od koryta rzeki i około 2 km na południowy wschód od grodziska w Brańsku, jest częściowo zniszczone przez eksploatację piasku do celów budowlanych. Wykop zlokalizowano na wschód od piasznicy, w miejscu planowanej dalszej wybiórki piasku. Przebadano powierzchnię 75 m².

W warstwie kulturowej o miąższości dochodzącej do 110 cm znaleziono materiały ceramiczne (76 fragmentów), które można łączyć z kulturą łużycką. Ceramika była silnie rozdrobniona i nie tworzyła wyraźnych skupisk. Na głębokości około 60 cm od powierzchni, w części północnej wykopu, natrafiono na częściowo zniszczony wkopem fragment półziemianki z paleniskiem. Wewnątrz obiektu znaleziono 135 fragmentów ceramiki datowanej na XII–XIII w. Poza tym w części południowej wykopu natrafiono na 3 niewielkie jamy, nie zawierające żadnego materiału datującego.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Białymstoku. Badania nie będą kontynuowane.

Poznań, Wzgórze Św. Wojciecha

patrz: późne średniowiecze

PUCK, st. 15,
gm. loco,
woj. gdańskie,
AZP 4-42/17

- ślady osadnictwa neolitycznego
- osada z przełomu epoki brązu i wczesnej epoki żelaza

Ratownicze, przedinwestycyjne badania wykopaliskowe, przeprowadzone w czerwcu przez mgr. Danutę Król (Muzeum Archeologiczne w Gdańsku). Finansowane przez parafię katolicką p.w. św. Piotra i Pawła w Pucku. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 2500 m².

Odsłonięto łącznie 32 obiekty, w tym 20 palenisk, 10 jam zasobowych i odpadkowych oraz 2 obiekty mieszkalne. Wszystkie obiekty zalegały bezpośrednio pod 20-centymetrową warstwą humusu, na poziomie gliny. Paleniska miały od 60 do 80 centymetrów średnicy. Obiekty mieszkalne – szalasy, zarejestrowano bezpośrednio pod humusem, na podstawie zachowanych śladów słupów występujących na planie owalu. Średnice szalaszów miały 2,5/2 m